

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kærlighed og Penge (Leo Tscherning, DK, 1912).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 963/a (pdf: p. 2-18)

Ns 963/b (pdf: p. 19-28)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

P A A P R Ø V E

Kino-Lystspil i 25 Billeder.
af

Harriet Bloch.

Pers.

Hofjægermester Groth til Sønderkov-Kloster,
Hofjæggmesterinden,
Aage, Premierleutnant, deres Søn,
Emily, Lady Valworth, deres Datter,
Komtesse Lizzie Friis.

1 Billeder:-

Hofjægermesterens Privatkontor.

Hofjægermesteren sidder foran sit Skrivebord, foran ham ligger et halvfuldendt Brev. Han lægger Pennen til Side, gaar hen til sit Pengeskab og tager et Dokument frem. Han folder det ud og læser det eftertænksomt igennem. Der staar:

-Og testamenterer jeg herved ovenanførte
Gods og rørlige Formue til min eneste mand-
lige Arving, Premierleutnant Aage Groth,
min kære Broders eneste Søn, under den udtryk-
kelige Forudsætning, at han opfylder mit
Ønske og søger min Myndling og Guddatter
Komtesse Lizzie Friis, inden dennes fyldte

22nde Aar. modsat ~~og~~ skal være Gods og
Formue tilfalde nedennævnte velgørende

Institutioner:

Hofjægermesteren nikker hen for sig, sætter sig og skriver sit Brev færdigt. Da han har sluttet det, aabner han Døren ind til Salonen og kalder Fruen ind. Han læser Brevet for hende, og da hun har sanktioneret det, underskriver han og forsegler.

2 Billede:

Aage Groths Værelse paa Husarkasernen.

Aage og et Par Officerer sidde ved en Lhombre med Whisky og Toddy. Oppasseren kommer ind og rækker sin Leutnant et Brev, idet han gør stram Honnør. Med en Undskyldning rejder denne sig aabner og læser:

"Min kære Søn.-

"Vi har lige modtaget Meddelelse fra Emily,

"at hun efterkommer vort Ønske og kommer paa

"Besøg herhjemme sammen med Komtesse Friis,

"der i længere tid har opholdt sig i hendes Hjem.

"Her vil blive en fortræffelig Lejlighed for

"Dig til at gøre Din tilkommende Hustrus

"Bekendtskab, og Din Moder og jeg forventer,

"at Du gør alt for at komme hertil samtidig

"med den unge Dame.

"Kærligste Hilsner fra Dine Forældre.

"

Aage krøller førstemt Brevet sammen, og Kammeraterne trænge ind paa ham for at faa at vide, hvad det er for en meddelelse, der helt har taget Humøret fra ham, men han nægter at fortælle dem det og opfordrer til at genoptage den afbrudte lhombre/

3 Billede:

Kabinet hos Lady Valworth.

Emily og Lizzie sidde ved deres Five o'clock tea. Lizzie er adspredt og taus, Emily iagttager hende opmærksomt. Da Tjeneren har fjernet Anretningen, gaar Mylady hen, bøjer sig over Veninden og trænger ind paa hende for at faa at vide, hvorfor hun er saa melankolsk i de sidste Dage. Efter en Del Udflugter tilstaar Lizzie, at det er den forestaaende Rejse til Danmark, der helt har taget Humøret fra hende. Emily søger at jage hendes Forstemthed paa Flugt og forsikrer, at Broderen er overmaade pæn og elskværdig, men Lizzie ryster trodsigt paa Hovedet og erklærer, at hun ikke vil gaa ind paa at tage ham alligevel. Nu begynder Emily at blive betænkelig. I det samme banker det paa Døren, Myladys Kammerpige kommer ind, nejer og meddeler ærbødigt, at hun maa forlade sin Tjeneste til den 1ste og saaledes ikke kan ledsage sin Frue paa Rejsen til Danmark. Emily giver Pigen den ønskede Tilladelse, men er meget ked af at skulle undvære sin flinke Hjælperiske. efter at have tænkt sig lidt om, erklærer hun, at hun ingen Pige vil have med paa Rejsen, men pludselig springer Lizzie op, klapper henrykt i Hænderne og erklærer, at hun vil tage med i Egenskab af Kammerpige og optræde Incognito paa Sønderskov-Kloster. Hun kan da i Ro og Mag studere Aage Groth og danne sig en Mening om ham, og han kan faa Lejlighed til at se hende og, hvis han vil, forelske sig i hende. Emily morer sig over Planen, og hun lader sig nemt overtale til at spille denne lille Komædie for sin Familie. Lizzie danser henrykt om i Stuen.

4 Billede:

Kabinet paa Sønderskov-Kloster.

Hofjægermesterinden sidder ved Vinduet og knipler ivrigt.

Leutnanten kommer ind i Ridedragt, han gaar hen og kysser galant sin Mamas Haand. Hun ser beundrende paa sin smukke Søn og

benytter Anledningen, nu de er ene, til at lægge ham indtrængende paa Sinde, at han nu tager rigtig elskværdigt imod Komtessen, naar hun kommer, og gør sit Bedste for at gøre et gunstigt Indtryk paa hende. Hans Ansigt formørkes, og han vender ærgerlig Ansigtet bort, men Moderen slipper ham ikke, før han lover at forsøge paa at synes om den unge Dame. Han tænder sig én Cigaret, kaster sig i en Hængestol og hviler ud efter sit Morgenridt. Hofjægermesteren kommer fra sin Stue med et aabent Telegram i Haanden. Han gaar hen til hendes Naade og viser hende det, hun læser og ser bekymret op paa Manden, derpaa rækker hun Leutnanten det. Næppe har han læst det:

"Kommer alene.-Lizzie forhindret et Par Uger.
Emily."

før han med et dybt Lettelsens Suk strækker begge Armene i Vejret og slaar en drengagtig Latter op. Hofjægermesteren ryster paa Hovedet, men Fruen sender ham et straffende Blik, som imidlertid slet ikke afficerer ham.

5 Billede:

Foran Hovedtrappen paa Sønderskov-Kloster/

Vognen, som har hentet Emily og hendes Kammerpige, holder foran Døren. Hofjægermesteren, Fruen og Leutnanten hilser Kærligt paa Mylady, som aabenbart er henrykt over at være hjemme igen, og smilende nikker omkring til de forsamlede Tjenestefolk. I Gensynsglæden lægger ingen af dem Mærke til den lille Kammerpige, som stilfærdigt hopper ned fra Vognen med sin Frues Rejse-sager i Haanden. Først da Emily vinker hende med sig op ad Trappen, hilser Herskabet paa hende, og Leutnanten mønstrer hende med aabenlys Beundring. Et Par af Tjenerne stikker Hovederhe sammen og gør hinanden opmærksomme paa den lille "Engelske".

* 6 Billede:

Lady Emilys Soveværelse.

Lizzie er i Færd med at hjælpe sin Veninde i Kjolen, og Emily fritter nysgerrigt om, hvad Indtryk Broderen har gjort. Lizzie ler og svarer undvigende, at han er rigtig net, nærmere Forklaring vil hun ikke ud med. Da Paaklædningen er fuldendt, ringer Mylady og giver den indtrædende Stuepige Ordre til, at hun skal sørge for, at Kammerpigens Seng flyttes herind i Værelset. Pigen fjerner sig, og Lizzie aabner med et dybt Knix Døren for sin Frue, og de gaa begge ind i det tilstødende Kabinet.

7 Billede:

Lady Emilys Kabinet.

De unge Damer tage Plads og gør sig det hyggeligt. Kort efter banker det paa Døren, Lizzie farer forskrækket op og gaar hen til Bordet, hvor hun giver sig noget at bestille ved Rejsetuierne. Aage træder ind, han har Lyst til en lille Passiar med Søsteren inden Dinæren, byder hende en Cigaret, tænder selv een og slaar sig ned saaledes, at han kan nyde Synet af Lizzie. Medens denne et Øjeblik gør sig et Erinde ud af Stuen, henleder Emily Broderens Opmærksomhed paa den fixe Kammerpige og æsker hans Dom om hendes Udseende; han indrømmer villigt, at hun er overmaade sød, og da hun kommer tilbage, følger han hende uafbrudt med Øjnene, medens hun behændigt pakker Emilys Smykker ud. Hun er lidt utilpas ved hans ufravendte Stirren, men Emily morer sig kosteligt. Da en Tjener kommer og melder, at Middagen er serveret, forlader de to Søskende Stuen, i Døren vender Leutnanten sig og sender Lizzie et Smil og et Fingerkys. Hun ser straalende efter ham, det Testamente er alligevel ikke saa tosset.

8 Billede:

Haveparti.

Lizzie har faaet det Hverv at plukke en Kurvfuld Blomster til Stuernes Udsmykning. Hun er staaet tidligt op og gaar nu omkring i Haven og plyndrer Rosenbuske og Blomsterrabatter. Bedst som hun har travlt hermed, bliver hun forstyrret af en af Tjenerne, der er meget intresseret i den lille Kammerjomfru. Han forsøger en øm Tilnærmelse, men tilbagevåses saa eftertrykkeligt, at han efter nogle forgæves Forsøg paa at overbevise sit Hjertes Dame om sine varme Følelser, ærgerlig fortrækker. Lizzie genoptager sin afbrudte Beskæftigelse; da hun lidt efter vil gaa op til Hovedbygningen med sine Blomster, møder hun selve Hofjægermesteren, der gaar sin sædvanlige Morgenrunde. Han standser venligt den unge Pige, veksler et Par Replikker med hende, klapper hende til Afsked faderligt paa Kinden og ser med Kendermine efter hende, da hun hastigt fjerner sig.

9 Billede:

Havestuen.

Lizzie staar ved Bordet og ordner sine Blomster i de talrige Skaale og Vaser. Leutnanten kommer hastigt gaaende gennem Værelset i Ridedragt, standser overrasket over det uventede Møde og indleder en lille Konversation, under hvilken han behændigt rykker nærmere og nærmere ind paa Livet af Lizzie. Hun retirerer efterhaanden, som han avancerer, indtil hun ikke kan komme længere. Han sætter sig nonchalant paa Bordkanten og vipper smilende med Ridepiskan for at forhindre en eventuel Flugt. Saa bøjer han sig frem mod sin Fange og beder meget ydmygt om en Blomst til sit Knaphul. Hun peger gavmildt paa de talrige Blomster, der ligger spredt ud over Bordet, men dermed er han slet ikke tilfreds. Hun maa være saagod at vælge

og egenhændigt overrække ham een. Efter en Del Indvendinger og under Udfoldelsen af et graciøst **Kaketteri** indvilliger hun, tager en Rosenknop og rækker ham den med en dyb Nejen. Han griber hendes Haand og vil drage hende nærmere til sig, men ved en behændig Manøvre river hun sig løs og løber ud af Stuen. Han ser smilende efter hende, rejser sig og gaar .

10 Billede:

Salonen.

Herskabet er inviteret til Middag paa et nærliggende Gods, og Hofjægermesteren, Fruen og Mylady er samlede i Dagligstuen, parate til at køre; der ventes kun paa Leutnanten. Denne kommer ind i sit daglige Tøj, erklærer højtideligt, at han har en knusende Hovedpine og umuligt kan tænke paa at tage med. Hans sømme Moder bliver urolig, bønfalder ham om at gaa i Seng snarest og finder Feberpulvere frem til ham. Det kniber for Emily, der gennemskuer hans Plan, at bevare Alvoren, men hun ønsker pligt-skyldigst "God Bedring", da hun gaar.

11 Billede:

Foran Hovedtrappen.

En Ekvipage holder for Døren, Tjeneren staar parat ved Vognen. Herskabet kommer fulgt af Lizzie. Leutnanten hjælper sin Moder og Søster op i Vognen, og maa en sidste Gang love Hendes Naade at være forsigtig med sit dyrebare Heldbred. Lizzie og Emily veksler et lystigt Blik, og Mylady maa bide sig i Læben for ikke at briste i Latter. Dog er hun ikke rigtig glad ved at efterlade Lizzie ene hjemme, kalder hende hen og formaner hende til Forsigtighed. Den unge Pige smiler overlegent: hun er saamænd hverken bange for den ene eller den anden af sine glubende Tilbedere og skal magelig ordne dem. Vognen kører, og Lizzie forsvinder skyndsomst op til sine egne **Enemærker**/

Lady Emilys Kabinet.

 Lizzie sidder ved Bordet med sit Haandarbejde. Hun smiler tri-
 umferende hen for sig, Leutnantens pludselige Ildebefindende
 forenkommer hende meget morsomt. Døren aabnes stille, og Tje-
 neren træder ind, lister sig hen bag hende og lægger Armen om
 hendes Liv. Hun springer op, maalløs af Harme over hans Frækhed,
 men han er ikke til Sinds at lade sig vise af. Med et Smil
 forsøger han en ny Attaque, og for at undgaa at tilkalde As-
 sistance, bekvemmer hun sig hastigt til at indvi ham i sin Hem-
 melighed, fortæller ham, hvem hun er og lover ham hans Afsked,
 i Fald han ikke tier med sin Viden. Den arme Fyr ved hverken
 ud eller ind, fortunlet bukker han for den mystiske Kammerpige,
 ser sig hjælpeløst omkring og faar sig endelig kantet ud ad
 Døren. Der støder han sammen med Leutnanten, der indfinder sig
 for at hente et Par Romaner, som Søsteren har lovet ham. Lizzie
 aabner Bogskabet og faar omsider Øje paa de omtalte Bøger
 paa allerøverste Hylde. Hun ser sig om, trækker resolut en
 Stol hen foran Skabet og entrer op. Saasnart hun har faaet
 Bøgerne, løfter Aage hende galant ned, men inden han slipper
 hende, benytter han den gunstige Lejloghed og stjæler et Kys,
 inden hun faar Tid til at værgе for sig. Hun vrister sig kræn-
 ket ud af hans Arme, og alle hans Bønner hjælper ikke, hun for-
 langer bestemt, at han skal forlade Myladys Værelser øjeblikkeligt.
 Han adlyder, men paa den udtrykkelige Betingelse, at hun skal
 møde ham i Haven om Aftenen, og efter en spydig Forespørgsel
 til hans Befindende, lover hun omsider tøvende, at hun - maaske -
 vil gaa Tur i Haven siden. Da hun er ene, strækker hun over-
 modig og sejrbevidst Armene i Vejret og velsigner sin kloge
 Gudfader.

13 Billede:

Haveparti.

Leutnanten slentrer langsomt frem og tilbage i en af de tætte Alleer; han vender sig ofte og ser utaalmodigt tilbage. Endelig slaar Timen: Lizzie kommer hastigt fra Slottet, mørkkledt og med et Kniplingstørklæde over Hovedet. Han gaar hende henrykt i Møde, lægger uden vidende hendes Arm i sin og fører hende med sig længere ned i Haven.

14 Billede:

I Lindelysthuset.

Det er halvmørkt derinde. Leutnanten kommer med Lizzie om Livet, han sætter sig paa Bænken og drager hende ned paa sit Skød. Hun forsøger at gøre Modstand, men absolut til ingen Verdens Nytte. Han er meget stærk og meget forelsket, og hun maa finde sig i, at han genoptager Eftermiddagens afbrudte Beskæftigelse, trykker hende til sig og bedækker hendes Ansigt og Hals med lidenskabelige Kys. I Pauserne fortæller han hende i glødende og sømme Ord, hvor rent sindssvagt forelsket han er i hende og vil absolut, at hun skal gøre Gengæld og tilstaa, at hun ogsaa holder af ham. Lizzie undslaar sig smilende, men omsider giver hun efter, og med Armen om hans Nakke og sit Ansigt ganske tæt ved hans, hvisker hun det, han saa gerne vil høre. Med et Uæbrud knuger han hende fast til sig og hvisker en dristig Bøn i hendes Øre. Men nu river Lizzie sig løs og ser bedrøvet paa ham. Hvorledes kan han tale saaledes til hende? Hun holder af ham, elsker ham, men hans Elskerinde vil hun ikke være. Han griber begge hendes Hænder og forklarer indstændigt, hvor gerne han vilde, men hvor umuligt det er for ham at ægte hende. Hun ryster blot paa Hovedet til Svar, og inden han kan faa

Æid til at holde hende tilbage, vender hun sig og flygter bort gennem Haven. Han bliver siddende i dybe Tanker? Det begynder at gaa op for ham, at hans Følelser for hende er mere end en flygtig Rus, og ved sin Ære som Officer og Adelsmand sværger han, at hun skal blive hans, om det saa skal koste ham hele Onklens Formue.

15 Billede:

Lady Emilys Soveværelse.

Der er mørkt i Værelset, men Maanen skinner ind og belyser Lizzie, der er falden i Søvn i en stor Lænestol foran Vinduet. Mylady kommer ind, tænder Lys og faar Øje paa den Sovende. Hun gaar hen til hende, bøjer sig over hende og vækker hende. Lizzie rejser sig forskrækket op, ser sig om og husker pludselig, hvad der er skeet. Hun slynger Armene om Venindens Hals og fortæller hende, at det ikke vil vare ret længe, før Aage har bestaaet Prøven, og Forlovelsen kan fejres. Emily kysser hende kærligt.

16 Billede:

Landevejsparti.

Hofjægermesterinden og Mylady kører Formiddagstur.

17 Billede:

Lady Emilys Kabinet.

Værelset er tomt, da Leutnanten efter at have banket paa, træder ind. Han ser sig søgende om, han kan ikke finde sin Elskede nogetsteds, og han er syg af Længsel efter at se hende og faa sagt hende, at han er villig til trods Fordom og Testamente at gøre hende til sin Hustru. Efter nogen Betænkning gaar han mod Sovekammerdøren.

18 Billede:

Lady Emilys Soveværelse.

Lizzie sidder foran Spejlet med udslaaet Haar i Færd med at frisere sig. Hun farer forskrækket sammen, da det banker; hun rejser sig hastigt, men inden hun kan hindre det, aabnes Døren, og Aage kommer ind. Han standser med et Beundringsudraab, da han ser hende saa fristende smuk i den elegante Peignoir med det gyldne Haar løst over Skuldrene. Hun løfter vredt Haanden og peger mod Døren; han vender sig ogsaa for at gaa, men den gode Vilje slaar ike til: Inden hun ser sig for har han hende i sine Arme og forsikrer hende lidenskabeligt, at han er parat til at ofre Standsfordomme og Formue, blot hun vil blive hans.

1
19 Billede:

Lady Emilys Kabinet.

Lizzie har meget travlt med at pakke sin Kuffert sammen. Emily kommer ind og spørger forundret, hvad disse Forberedelser skal betyde. Lizzie nikker smilende: Det skal kun betyde, at nu kommer Komtesse Friis til Sønderkov-Kloster. Mylady gratulerer glad sin tilkøpmende Svigerinde og de lægger i Fællesskab Planen for Ankomsten. Den indviede Tjener tilkaldes og faar i Kommission at sørge for en Vogn til Komtessen, medens Herskabet dejeunerer, og Hjælpe hendes Naade afsted i største Hemmelighedsfuldhed.

20 Billede:

Udenfor Haven .

Vognen holder foran Haveporten. Lizzie kommer fulgt af Tjeneren, der ærbødigt hjælper den unge Dame til Vogns og ser efter hende, da hun kører, med en Hovedrysten og et lille vemodigt Suk.

21 Billede:

Salonen.

Herskabet sidder ved Teanretning om Bordet, da Tjeneren bringer Mylady et Telegram. Hun aabner det hastigt og læser det glæ-

desstraalende højt:

"Kommer i Dag. Send Vogn til Hotel Prinsen i Stationsbyen. Hilsen,

Lizzie".

Hofjægermesterinden bliver henrykte over Meddelelsen, Emily skotter nysgerrigt til Broderen. Han sidder med rynket Pande og ser ned for sig; da de andre intresseret begynder at drøfte Modtagelsesforberedelserne, rejser han sig og gaar ubemærket ud af Stuen.

22 Billede.

Værelse i Hotel "Prinsen".

Lizzie staar foran Vinduet og ser drømmende hen for sig. Hun er meget elegant klædt i hvidt fra Top til Taa. En Pige kommer ind og melder, at Vognen fra Sønderskov-Kloster er der nedenfor, og efter at have mønstret sit Udseende en sidste Gang gaar Komtessen ud, fulgt af Pigen, der bærer hendes Haandtaske.

23 Billede:

Udenfor Staldene paa Sønderskov-Kloster.

Rideknægten trækker Løutnantens Hest frem. Umiddelbart efter kommer den unge Herre iført Ridedragt, han skal lige til at stige til Hest, da Emily kommer løbende hen til ham og bebrejder ham, at han virkelig er uhøflig nok til at unddrage sig sin Pligt ved den forestaaende Modtagelse. Han trækker paa Skuldrene: han er virkelig lige glad med Komtessen og overlader gerne Fornøjelsen til den øvrige Familie. Efter megen Besvær faar hun ham dog overtalt til at opgive den Ridetur og i Stedet for gaa op og klæde sig om, til Vognen kommer. Hun lægger smilende sin Arm i Broderens, men han er ikke til at slaa

et Ord af Rideknægten trækker forundret Hesten ind i Stalden igen.

24 Billede:

Salonen.

Emily staar ved Vinduet paa Udkig efter Vognen. De Gamle sidder afventende, og Aage driver nervøst og planløst frem og tilbage i Stuen. Pludselig klapper Mylady i Hænderne og løber mod Døren: Vognen er drejet ind i Indkørselsalleen. Hofjægermesteren og Fruen følger langsomt efter og Leutnanten slutter Toget med et Udtryk som en dødsdømt Forbryder.

25 Billede:

Foran Hovedtrappen.

Vognen svinger op og holder stille. Lizzie rejser sig, og Hofjægermesteren iler til, aabner Døren og hjælper hende galant ned. Hun ser efter Aage, der holder Blikket sænket, først saa da hun staar lige foran ham, ser han op, og han stirrer maalløst paa den hvidklædte Skikkelse. Emily trækker Forældrene lidt til Side og betror dem Sagen & Sammenhæng, men Aage og Lizzie stirrer endnu stadig paa hinanden. Pludselig træder hun tæt hen til ham, lægger Armene om hans Hals og beder ham leende og grædende om Forladelse for sit Komædiespil. Han drager hende overvældet ind i sin Favn, og altfor lykkelig til at kunne tale, fører han hende tæt omslynget ind i Slottet, Emily og Forældrene følger langsomt efter.

P a a P r ø v e .

Kino-Lyst spil.

Pers.

Hofjægermester Groth til Sønderskov-Kloster.
Hofjægermesterinden.
Aage Premierloutnant, deres Søn.
Emily, Lady Valworth, deres Datter.
Komtesse Lizzie Friis.

*****

?

Hofjægermester Groths ældste Broder har i sit Testamente bestemt, at hans Nevø, Aage Groth og hans Myndling, Komtesse Friis skal arve hele hans store Formue paa den Betingelse, at de inden en fastsat Tid indgaar Ægteskab med hinanden. Skeer dette ikke, skal hele Formuen gaa til velgørende Institutioner.

Frk. Friis er opdraget i Udlandet, saa de Unge har aldrig set hinanden og er begge meget misfornøjede med det egenmægtige Testamente, der saa hensynsløst vil koble dem sammen/ Leutnanten sværger højt og helligt, at han ikke tager Lizzie, hvis hun ikke falder i hans Smag, og Lizzie, som er Gæst hos Lady Emily i England, forsikrer dyrt, at hun ikke gifter sig paa Kommando/.

Emily skal tilbringe Sommeren hos Forældrene i Danmark, og Meningen er, at Lizzie skal ledsage hende for at gøre Aages Bekendtskab. Hun er imidlertid opbragt over at skulle vises frem til Bedømmelse, og nægter rent ud at efterkomme Invitationen. Emily forsøger paa alle Maader at overtale hende til at rejse med, men længe forgæves.--

Da faar Lizzie en lys Idee: Hun vil følge med forklædt som Kammerjomfru og optræde paa Sønderskov-Kloster i denne Egenskab. Synes

hun saa ikke om ham, kan hun forsvinde i største Stilhed, og synes hun om ham, maa han vær's god forelske sig i hende, som hun er. Emily er begejstret over Planen og skriver hjem, at Frk. Friis først kommer senere. Derpaa rejser hun med sin Kammerpige. Da Brevet kommer til Danmark, drager Aage et Lettelsens Suk, men de Gamle er kede af Opsættelsen, angst som de er, for at Sønnen skal gaa Glip af den store Formue.

Ankomstdagen oprinder. - Gensynet mellem Lady Emily og hendes Slægt er meget hjerteligt, og Aage, som i Almindelighed holder meget af smukke Kvinder i Alle Rangklasser, liver op, da han faar Øje paa Søsters Pige. Lizzie indrømmer overfor den stærkt intresserede Veninde, at hun i hvert Fald ikke finder Leutnanten afskrækkende, og at han jo "vistnok" vil falde i hendes Smag.

Lady Valworth har faaet det ordnet saaledes, at Lizzie skal sove i samme Værelse som hun selv, saaledes at den unge Dame kan undgaa at komme i nærmere Berøring med Tjenerskabet, og dette viser sig at være en heldig Forholdsregel, daa alle Gaardens maskuline Væsner fra Hofjægermesteren og nedefter er indtaget i den fixe Miss, og hun ved flere Lejligheder har sin Nød med en stærkt angrebet Tjener. Aage er ogsaa meget optaget, men hun undgaar ham paa Beregning, skønt hun forlængst er klar over, at hun for sin Part er villig til at "gøre sin Pligt" /.

En Dag er Herskabet bedt til Middag paa et nærliggende Gods, og de skal køre afsted tidligt paa Eftermiddagen. Men i sidste Øjeblik erklærer Leutnanten, at hen er syg og umuligt kan tage afsted. Lizzie, som følger sin Frue til Vognen, veksler i Hast et triumferende Blik med denne, men Emily er ikke ræggig rolig ved at efterlade hende ene tilbage, den unge Pige leer hende imidlertid ud, og erklærer at hun hverken er hange for den ene eller den anden af sine Tilbedere. Hun har neppa trukket sig tilbage til Myladys Kabinet, før den forelskede Tjener indfinder sig og forsøger at gøre sine Hoser grønne. For at undgaa Skandalen ved at tilkalde Hjælp, fortæller hun ham, hvem hun er, og lover ham hans

Afsked, hvis han ikke tier med hendes Hemmelighed. Forvirret og sluk-
øret lister den uheldige Tilbeder afsted, men i Døren møder han Leut-
nanten, der kommer for at laane et Par af Søsterens Bøger. Disse staar
paa øverste Hylde i Bogskabet, og Lizzie maa klatre op paa en Stol for
at naa dem. Den galante Aage løfter hende ned og stjæler et Kys, inden hun
kan faa Tid til atbforsvare sig. Men da han ytrer Lyst til at fortsætte
denne behagelige Beskæftigelse, bliver hun vred, spørger spydigt til
hans Helbredstilstand og viser ham trods alle hans Overtalelser Døren.
Han gaar, men kun paa den udtrykkelige Betingelse, at hun vil gaa Tur med
ham i Haven om Aftenen, og halvt modstræbende lover hun dette.

Om Aftenen mødes de i Maaneskin i den store Have, og Lizzie fin-
der sig taalmodigt i, at han lægger Armen om hendes Liv og fører hende
ind i det tætte Lindelysthus. Han er stærk og dristig, ikke vant til at b
blive afvist og trods sin energiske Modstandhavner hun paa hans Skød der
inde. Heller ikke kan hun undgaa, at han genoptager Eftermiddagens af-
brudte Beskæftigelse, og Omstændighederne medføre, at hun baade tager imod
og besvarer hans varme Kysser. Først da han begynder at blive altfor dristig,
river hun sig løs, og til alle hans lidenskabelige Bønner har hun blot
et Svar: At hun vil blive hans, men kun hvis han vil gifte sig med hende.
Han forsøger at forklare hende det umulige heri, men hun vil intet høre,
hun ryster blot paa Hovedet og flygter bort gennem Haven, medens han
bliver siddende og sværger en dyr Eed, at hun skal blive hans, om det saa
skal koste ham hele Onklens Formue.

Næste Dag kører Moder og Datter ud en Formiddagstur, og Aage,
som hele Formiddagen har spejdet efter et Glimt af sin Elskede, opsøger
hende resolut i Søsterens Soveværelse. Hun er i Færd med at sætte sit Haar,
da han kommer ind, og hun bliver alvorlig vred over hans Dristighed og
forlanger bestemt, at han straks skal gaa. Men forgæves tigger og skænder
hun: Han tager hende i sine Arme, kysser hende til Taushed og lover hende,
at hun skal blive hans Hustru, trods hele Verden.

Da Emily kommer tilbage, meddeler Lizzie hende, at nu kan Komtasse Friis godt arrivere. De lægger Planen, og medens Herskabet dejeunerer, pakker Lizzie sine Sager sammen og kører bort i største Stilhed.

Et Par Timer senere bliver der bragt Lady Emily et Telegram, det er fra den nærmeste Stationsby, og heri meddeler Komtessen sin Ankomst samme Dag. I største Hast træffes der Forberedelser til Modtagelsen, kun Leutnanten lader, som det hele slet ikke kommer ham ved. Forstemt og i daarligt Humør vil han ride ud, men Søsteren kommer til og forbyder ham energisk at forlade Gaarden. Han maa pænt blive og modtage sin Tilkommende. Skønt han sværger paa, at han aldrig vil hverken forloves eller giftes med Damen, lover han dog at tage pænt imod hende. Kort efter ser de fra Vinduerne Vognen komme, som har hentet Frk. Friis, og hele Herskabet gaar ud paa Høvertrappen for at tage imod den tilkommende Svigerdatter. Nysgerrigt mønstrer de den elegante, hvidklædte Dame, men Aage ser først op, da Hofjægermesteren galant løfter hende ned paa Jorden. Han møder hendes skælmske og straalende Blik og stirrer maalløst paa hende, medens Emily brister i en munter Latter. Hun forklarer i største Hast Forældrene Sagens Sammenhæng, men Lizzie kaster sig leende og grædende om Leutnantens Hals og beder om Forladelse for sit lille Bedrag. -- Saa forstaar han. --

Personerne.

Hofjægermester Groth til Sønderkov Kloster.
 Hofjægermesterinden.
 Aage, Premierløjtnant, deres Søn.
 Emily, Lady Valworth, deres Datter.
 Komtesse Lizzie Friis.

*Jens von Selenius
 Maja Bjørnsdottir
 Henry Schwan
 Alre Frølich
 Ellen Aggsholm*

----- 0 0 0 0 -----

1 Bill.

Hofjægermesterens Privatkontor.

Hofjægermesteren sidder foran sit Skrivebord, foran ham ligger et halvfuld-
 endt Brev. Han lægger Pennen til Side, gaar hen til sit Pengeskab og tager
 et Dokument frem. Han folder det ud og læser det eftertænksomt igennem. Der
 staar: Og testamenterer jeg herved ovenanførte Gods og rørlige Formue til
 min eneste mandlige Arving, Premierløjtnant Aage Groth, min kære Broders ene-
 ste Søn, under den udtrykkelige Forudsætning, at han opfylder mit Ønske og
 søger min Myndling og Guddatter Komtesse Lizzie Friis, inden dennes fyldte
 22ende Aar. I modsat Fald skal baade Gods og Formue tilfalde nedennævnte
 velgørende Institutioner: Hofjægermesteren nikker hen for sig, sætter sig og
 skriver sit Brev færdigt. Da han har sluttet det, aabner han Døren ind til
 Salonen og kalder Fruen ind. Han læser Brevet for hende, og da hun har sankti-
 oneret det, underskriver han og forsejler.

2 Bill.

Aage Groths Værelse paa Husarkasernen.

Aage og et Par Officerer sidde ved en Ihombre med Whisky og Toddy. Oppasse-
 ren kommer ind og rækker sin Leutnant et Brev, idet ghan gør starm Honnør.
 Med en Undskyldning rejser denne sig aabner og læser: Min kære Søn. Vi har
 lige modtaget Meddelelse fra Emily, at hun efterkommer vort Ønske og kommer
 paa Besøg herhjemme sammen med Komtesse Friis, der i længere Tid har opholdt
 sig i hendes Hjem. Her vil blive en fortræffelig Lejlighed for Dig til at
 gøre Din tilkommende Hustrus Bekendtskab, og Din Moder og jeg forventer at
 Du gør alt for at komme hertil samtidig med den unge Dame. Kærligste Hilse-
 ner fra Dine Forældre. Aage krøller forstømt Brevet sammen, og Kammeraterne
 trænge ind paa ham for at faa at vide, hvad det er for en Meddelelse, der

3. helt har taget Humøret fra ham, men han nægter at fortælle dem det og opfordrer til at genoptage den afbrudte Lhombre.

3 Bill.

Kabinet hos Lady Valworth.

Emily og Lizzie sidde ved deres Five o'clock tea. Lizzie er adspredt og tavs. Emily iagttager hende opmærksomt. Da Tjeneren har fjernet Anretningen, gaar Mylady hen, bøjer sig over Veninden og trænger ind paa hende for at faa at vide, hvorfor hun er saa melankolsk i de sidste Dage. Efter en Del Udflugter tilstaar Lizzie, at det er den forestaaende Rejse til Danmark, der helt har taget Humøret fra hende. Emily søger at jage hendes Forstemthed paa Flugt og forsikrer, at Broderen er overmaade pæn og elskværdig, men Lizzie ryster trodsigt paa Hovedet og erklærer, at hun ikke vil gaa ind paa at tage ham alligevel. Nu begynder Emily at blive betænkelig. I det samme banker det paa Døren, Myladys Kammerpige kommer ind, nøjer og meddeler gærbødigt, at hun maa forlade sin Tjeneste til den late og saaledes ikke kan ledsage Fruen paa Rejsen til Danmark. Emily giver Pigen den ønskede Tilladelse, men er meget ked af det, at skulle undvære sin flinke Hjælperke, efter at have tænkt sig lidt om, erklærer hun, at hun ingen Pige vil have med paa Rejsen, men pludselig springer Lizzie op, klapper henrykt i Hænderne og erklærer, at hun vil tage med i Egenskab af Kammerpige og optræde Incognito paa Sønderskov Kloster. Hun kan da i Ro og Mag studere Aage Groth og danne sig en Mening om ham, og da han kan faa Lejlighed til at se hende, og hvis han vil, forelske sig i hende. Emily morer sig over Planen, og hun lader sig nemt overtale til at spille denne lille Komædie for sin Familie. Lizzie danser henrykt om i Stuen.

4 Bill.

Kabinet paa Sønderskov Kloster.

Hofjægermesterinden sidder ved Vinduet og knibler ivrigt. Løjtnanten kommer ind i Ridedragt, han gaar hen og kysser galant sin Mamas Haand. Hun ser beundrende paa sin smukke Søn og benytter Anledningen, nu de er ene, til at lægge ham indtrængende paa Sinde, at han nu tager rigtig elskværdigt imod Komtessen, naar hun kommer, og gør sit Bedste for at gøre et gunstigt Indtryk paa hende. Hans Ansigt formærkes, og han vender ærgerlig Ansigtet bort, men Moderen slipper ham ikke, før han lover at forsøge paa at synes om den unge Dame. Han tænder sig en Cigaret, kaster sig i en Gyngestol og hviler ud efter sit Morgenridt. Hofjægermesteren kommer fra sin Stue med et aabent Telegram

3. I Haanden. Han gaar hen til hendes Naade og viser hende det, hun læser og ser bekymret op paa Manden, derpaa rækker hun Løjtnanten det. Næppe har han læst det: Kommer alene. Lizzie forhindret et Pat Uger. Emily, før han med et dybt Lettelsens Suk strækker begge Armene i Vejret og slaar en drengagtig Latter op. Hofjægermesteren ryster paa Hovedet, men Fruen sender ham et straffende Blik, som imidlertid slet ikke afficerer ham.

5 Bill.

Foran Hovedtrappen paa Sønderkov Kloster.

Vognen, som har hentet Emily og hendes Kammerpige, holder foran Døren. Hofjægermesteren, Fruen og Løjtnanten hilser kærligt paa Mylady, som aabenbart er henrykt over at være hjemme igen, og smilende nikker omkring til de forsamlede Tjenestefolk. I Gensynsglæden lægger ingen af dem Mærke til den lille Kammerpige, som stilfærdigt hopper ned fra Vognen med sin Frues Rejsesager i Haanden. Først da Emily vinker hende med sig op ad Trappen, hilser Herskabet paa hende, og Løjtnanten mønstrer hende med aabenlys Beundring. Et Par af Tjenerne stikker Hovederne sammen og gør hinanden opmærksomme paa den lille "Engelske"

6 Bill.

Lady Emilys Soveværelse.

Lizzie er i Færd med at hjælpe sin Veninde i Kjolen, og Emily fritter nysgerrigt om, hvad Indtryk Broderen har gjort. Lizzie ler og svarer undvigende, at han er rigtig net, nærmere Forklaring vil hun ikke ud med. Da Paaklædningen er fuldendt, ringer Mylady og giver den indtrængende Stuppige Ordre til, at hun skal sørge for, at Kammerpigens Seng flyttes herind i Værelset. Pigen fjerner sig, og Lizzie aabner med et dybt Knix Døren for sin Frue, og de gaa begge ind i det tilstødende Kabinet.

7 Bill.

Lady Emilys Kabinet.

De unge Damer tage Plads og gør sig det hyggeligt. Kort efter banker det paa Døren. Lizzie farer forskrækket op og gaar hen til Bordet, hvor hun giver sig noget at bestille ved Rejseetuierne. Aage træder ind, han har Lyst til en lille Passiar med Søsteren inden Dineren, byder hende en Cigaret, tænder selv een og slaar sig ned saaledes, at han kan nyde Synet af Lizzie. Medens denne et Øjeblik gør sig et Ærinde ud af Stuen, henleder Emily Broderens Opmærksomhed paa den fixe Kammerpige og ønsker hans Dom om hendes Udseende, han indrømmer villigt, at hun er overmaade sød, og da hun kommer tilbage, følger han hende uafbrudt med Øjnene, medens hun behændigt pakker Emilys Smyk-

4. ker ud. Hun er lidt utilpas ved hans ufravente Stirren, men Emily morer sig kosteligt. Da en Tjener kommer og melder, at Middagen er serveret, forlader de to Sæskende Stuen i Døren vender Løjtnanten sig og sender Lizzie et Smil og et Fingerkys. Hun ser straalende efter ham, det Testamente er alligevel ikke saa tosset.

Haveparti.

8 Bill.

Lizzie har faaet det Hverv at plukke en Kurv fuld Blomster til Stuernes Udsmykning. Hun er staaet tidligt op og gaar nu omkring i Haven og plyndrer Rosenbuske og Blomsterrabatter. Bedst som hun har travlt hermed, bliver hun forstyrret af en af Tjenerne, der er meget interresseret i den lille Kammerjomfru. Han forsøger en sm Tilnærmelse, men tilbagevises saa eftertrykkeligt, at han efter nogle forgæves Forsøg paa at overbevise sit Hjertes Dame om sine varme Følelser, ærgerlig fortrækker. Lizzie genoptager sin afbrudte Beskæftigelse, da hun lidt efter vil gaa op til Hovedbygningen med sine Blomster, møder hun selve Hofjægermesteren, der gaar sin sædvanlige Morgenrunde. Han standser venligt den unge Pige, veksler et Par Replikker med hende, klapper hende til Afsked faderligt paa Kinden og ser med Kendermine efter hende, da hun hastigt fjerner sig.

Havestuen.

9 Bill.

Lizzie staar ved Bordet og ordner sine Blomster i de talrige Skaale og Vasser. Løjtnanten kommer hastigt gaaende gennem Værelset i Ridedragt, standser overrasket over det uventede Møde og indleder en lille Konversation, under hvilken han behændigt rykker nærmere og nærmere ind paa Livet af Lizzie. Hun retirerer efterhaanden, som han avancerer, indtil hun ikke kan komme længere. Han sætter sig nonchalant paa Bordkanten og vipper smilende med Ridepiskan for at forhindre en eventuel Flugt. Saa bøjer han sig frem mod sin Fange og beder meget ydmygt om en Blomst til sit Knaphul. Hun peger gavmildt paa de talrige Blomster, der ligger spredt ud over Bordet, men dermed er han slet ikke tilfreds. Hun maa være saa god at vælge og egenhændigt overrække ham een. Efter en Del Indvendinger og under Udfoldelsen af et graciøst Koketteri indvilliger hun, tager en Rosenknop og rækker ham den med en dyb Nejen. Han griber hendes Haand og vil drage hende nærmere til sig, men ved en behændig Manøvre river hun sig løs og løber ud af Stuen. Han ser smilende efter hende, rejser sig og gaar.

Salonen.

Herskabet er inviteret til Middag paa et nærliggende Gods, og Hofjægermesteren, Fruen og Mylady er samlede i Dagligstuen, parate til at køre, der ventes kun paa Løjtnanten. Denne kommer ind i sit daglige Tøj, erklærer højtideligt, at han har en knusende Hovedpine og umuligt kan tænke paa at gaa med. Hans sømme Moder bliver urolig, bønfaller ham om at gaa i Seng snarest og finder Feberpulvere frem til ham. Det kniber for Emily, der gennemskuer hans Plan, at bevare Alvoren, men hun ønsker pligtskyldigt "God Bedring, da hun gaar.

11 Bill.Foran Hovedtrappen.

En Ekvipage holder for Døren, Tjeneren staar parat ved Vognen. Herskabet kommer fulgt af Lizzie. Løjtnanten hjælper sin Moder og Søster op i Vognen, og maa en sidste Gang love hendes Naade at være forsigtig med sit dyrebare Helbred. Lizzie og Emily veksler et lystigt Blik, og Mylady maa bide sig i Læben for ikke at briste i Latter. Dog er hun ikke rigtig glad ved at efterlade Lizzie ene hjemme, kalder hende hen og formaner hende til Forsigtighed. Den unge Pige smiler overlegent, hun er saameget hverken bange for den ene eller den anden af sine glubende Tilbedere og skal magelig ordne dem. Vognen kører, og Lizzie forsvinder skyndsomst op til sine egne Enemærker.

12 Bill.Lady Emilys Kabinet.

Lizzie sidder ved Bordet med sit Haandarbejde. Hun smiler triumferende hen for sig. Løjtnantens pludselige Ildebefindende forekommer hened meget morsomt. Døren aabnes stille, og Tjeneren træder ind, lister sig hen bag hende og lægger Armen om hendes Liv. Hun springer op, maalløs af Harme over hans Frakthed, men han er ikke til Sinds at lade sig vise af. Med et Smil forsøger han en ny Attaque, og for at undgaa at tilkalde Assistance, bekvemmer hun sig hastigt til at invi ham i sin Hemmelighed, fortæller ham hvem hun er og lover ham hans Afsked, i Fald han ikke tier med sin Viden. Den arme Fyr ved hverken ud eller ind, fortunlet bukker han for den mystiske Kammerpige, ser sig hjælpeløst omkring og faar saa endelig kantet ud ad Døren. Der støder han sammen med Løjtnanten, der indfinder sig for at hente et Par Romaner, som Søsteren har lovet ham. Lizzie aabner Bogskabet og faar omsider Øje paa de omtale Bøger, paa allerøverste Hylde. Hun ser sig om, trækker resolut en Stol hen foran Skabet og entrer op. Saasnart hun har faaet Bøgerne,

6. Løfter Aage hende galant ned, men inden han slipper hende, benytter han den gunstige Lejlighed og stjæler et Kys, inden hun faar Tid til at væge for sig. Hun vrister sin krænket ud af hans Arme, og alle hans Bønner hjælper ikke, hun forlanger bestemt, at han skal forlade Myladys Værelser øjeblikkelig. Han adlyder, men paa den utrykkelige Betingelse, at hun skal møde ham i Haven om Aftenen, og efter en spydig Forespørgsel til hans Befindende, lover hun omsider tøvende, at hun maaske vil gaa Tur i Haven siden. Da hun er ene, strækker hun overmodig og sejrbevist Armene i Vejret og velsigner sin kloge Gudfader.

13 Bill.

Haveparti.

Løjtnanten slentrer langsomt frem og tilbage i en af de tætte Alleer, han vender sig ofte og ser utaalmodigt tilbage. Endelig slaar Timen: Lizzie kommer hastigt fra Slottet, mørkkledt og med et Kniblingstørklæde over Hovedet. Han gaar hende henrykt imøde, lægger uden videre hendes Arm i sin og fører hende med sig, længere ned i Haven.

14 Bill.

I Lindelysthuset.

Det er halvmørkt derinde. Løjtnanten kommer med Lizzie om Livet, han sætter sig paa Bænken og drager hende ned paa sit Skød. Hun forsøger at gøre Modstand, men absolut til ingen Verdens Nytte. Han er meget stærk og meget forelsket, og hun maa finde sig i, at han genoptager Eftermiddagens afbrudte Beskæftigelse, trykker hende til sig og bedækker hendes Ansigt og Hals med lidenskabelige Kys. I Pauserne fortæller han hende i glødende og sømme Ord, hvor rent sindssvagt forelsket han er i hende og vil absolut, at hun skal gøre Gengæld og tilstaa, at hun ogsaa holder af ham. Lizzie undslaar sig smilende, men omsider giver hun efter, og med Armen om hans Nakke og sit Ansigt ganske tæt ved hans, hvisker hun det, han saa gerne vil høre. Med et Udbrud knuger han hende fast til sig og hvisker en dristig Bøn i hendes Øre. Men nu river Lizzie sig løs og ser bedrøvet paa ham. Hvorledes han kan tale saaledes til hende? Hun holder af ham, elsker ham, men hans Elskerinde vil hun ikke være. Han griber begge hendes Hænder og forklarer instændigt, hvor gerne han vilde, men hvor umuligt det er for ham at ægte hende. Hun ryster blot paa Hovedet til Svar, og inden han kan faa Tid til at holde hende tilbage, vender hun sig og flygter bort gennem Haven. Han bliver siddende i dybe Tanker. Det begynder at gaa op for ham, at hans Følelser for hende er mere

7. end en flygtig Rus, og ved sin Ære som Officer og Adelsmand sværger han, at hun skal blive hans, om det saa skal koste ham hele Onkelens Formue.

15 Bill.

Lady Emilys Soveværelse.

Der er mørkt i Værelset, men Maanen skinner ind og belyser Lizzie, der er falden i Søvn i en stor Lænestol foran Vinduet. Mylady kommer ind, tænder Lys og faar Øje paa den sovende. Hun gaar hen til hende, bøjer sig over hende og vækker hende. Lizzie rejser sig forskrækket op, ser sig om og husker pludselig, hvad der er sket. Hun slynger Armene om Venindens Hals og fortæller hende, at det ikke vil vare ret længe, før Aage har bestaaet Prøven, og Forlovelsen kan fejres. Emily kysser hende kærligt.

16 Bill.

Landevejsparti.

Hofjægermesteranden og Mylady kører Formiddagstur.

17 Bill.

Lady Emilys Kabinet.

Værelset er tomt, Da Løjtnanten efter at have banket paa, træder ind. Han ser sig søgende om, han kan ikke finde sin Elskede nogensteds, og han er syg af Længsel efter at se hende og faa sagt hende, at han er villig til trods Fordom og Testamente at gøre hende til sin Hustru. Efter nogen Betænkning gaar han mod Sovekammerdøren.

18 Bill.

Lady Emilys Soveværelse.

Lizzie sidder foran Spejlet med udslaaet Haar i Færd med at frisere sig. Hun farer forskrækket sammen, da det banker, hun rejser sig hastigt, men inden hun kan hindre det, aabnes Døren og Aage kommer ind. Han standser med et Beundringsudbaad, da han ser hende saa fristende smuk i sin elegante Peignoir men det gyldne Haar løst over Skuldrene. Hun løfter vredt Haanden og peger mod Døren, han vender sig ogsaa for at gaa, men den gode Vilje slaar ikke til. Inden hun ser sig for har han hende i sine Arme og forsikrer hende lidenskabeligt, at han er parat til at ofre Standsfordomme og Formue, blot hun vil blive hans.

19 Bill.

Lady Emilys Kabinet.

Lizzie har meget travlt med at pakke sin Kuffert sammen. Emily kommer ind og spørger forundret, hvad disse Forberedelser skal betyde. Lizzie nikker smilende: Det skal kun betyde, at nu kommer Komtesse Friis til Sønderskov

8. Kloster. Mylady gratulerer glad sin tilkommende Svigerinde, og de lægger i Fællesskab Planen for Ankomsten. Den indviede Tjener tilkaldes og faar i Kommission at sørge for Vogn til Kontessen, medens Herskabet dejeunerer, at hjælpe hendes Naade afsted i største Hemmelighedsfuldhed.

20 Bill.

Udenfor Haven.

Vognen holder foran Haveporten. Lizzie kommer fulgt af Tjeneren, der ærbødigt hjælper den unge Dame til Vogns og ser efter hende, da hun kører, med en Ho edrysten og et lille vemodigt Suk.

21 Bill.

Salonen.

Herskabet sidder ved Theanretning om Bordet, da Tjeneren bringer Mylady et Telegram. Hun aabner det hastigt og læser det glædesstraalende højt: Kommer i Dag. Send Vogn til Hotel Prinsen i Stationsbyen. Hilsen Lizzie. Hofjægermesterinden bliver henrykt over Meddelelsen. Emily skotter nysgerrigt til Brøderen. Han sidder med rynket Pande og ser ned for sig, de andre interesse- ret begynder at drøfte Modtagelsesforberedelserne, rejser han sig og gaar ubemærket ud af Stuen.

22 Bill.

Værelset i Hotel "Prinsen"

Lizzie staar foran Vinduet og ser drømmende hen for sig. Hun er meget elegant klædt i hvidt fra Top til Taa. En Pige kommer ind og melder at Vognen fra Sønderskov er der nedenfor, og efter at have mønstret sit Udseende en sidste Gang gaar Kontessen ud, fulgt af Pigen, der bærer hendes Haandtaske.

23 Bill.

Udenfor Staldene paa Sønderskov Kloster.

Rideknægten trækker Løjtnantens Hest frem, Umiddelbart efter kommer den unge Herre iført Ridedragt, han skal lige til at stige til Hest, da Emily kommer løbende hen til ham og bebrejder ham, at han virkelig er uhøflig nok til at kunddrage sig sin Pligt ved den forestaaende Modtagelse. Han trækker paa Skuldrene, han er virkelig ligeglad med Kontessen og overlader gerne Fornøjelsen til den øvrige Familie. Efter megen Besvær faar hun ham dog overtalt til at opgive den Ridetur og i Stedet for gaa op og klæde sig om, til Vognen kommer. Hun lægger smilende sin Arm i Brøderens, men han er ikke til at slaa et Ord af. Rideknægten trækker forundret Hesten ind i Stalden igen.

Salonen.

Emily staar ved Vinduet paa Udkig efter Vognen. De Gamle sidder afventende, og Aage driver nervøst og planløst frem og tilbage i Stuen. Pludselig klapper Mylady i Hænderne og løber med Døren. Vognen er drejet ind i Indkørselsalleen. Hofjægermesteren med et Udtryk som en dødsdømt Forbryder.

Føran Hevedtrappen.

Vognen svinger op og holder stille. Lizzie rejser sig, og Hofjægermesteren iler til, aabner Døren og hjælper hende galant ned. Hun ser efter Aage, der holder Blikket sænket, først da hun staar lige føran ham, ser han op, og han stirrer maalløst paa den hvidklædte Skikkelse. Emily trækker Førelldrene lidt til Side og betror dem Sagens Sammenhæng, men Aage og Lizzie stirrer endnu stadig paa hinanden. Pludselig træder hun tæt henxtil ham, lægger Armene om hans Hals og beder ham leende og grædende om Forladelse for sit Komediespil. Han drager hende overvældet ind i sin Favn, og altfer lykkelig til at kunne tale, fører han hende tæt omslynget ind i Slettet. Emily og Førelldrene følger langsemt efter.

--- 0 0 0 0 0 0 ---n---

*M
Z*
Kunnen for
Pant, hvor
han midt
komer

Kärlig stann ved Vinduet paa Udkig efter Vognen. De Gamle sidder stivende,
 og Aage driver nervøst og planlaid frem og tilbage i Stuen. Pindskelig Klæd-
 der. Vælsky i Hænderne og Inder med Inder. Vognen er drøjet ind i Indgangs-
 alleen. Højskolebestøren med et Udtryk som en dødsdømt Kæmpe.

Til

Th. G. G.
 Peter Lovén
 84 Mill.

Vognen svinger op og holder stille. Vælsky rejser sig, og Højskolebestøren
 iler til, adner Inder og Pindskelig Galant ned. Han ser efter Aage, der
 holder Blikket væk. Læser han en eller lige læser han, ser han op, og han
 stirrer væk på den vildt. Vælsky trækker Pindskelig lidt
~~til Stuen og Inder fra Sørens Sæde. Han Aage og Pindskelig stirrer endnu~~
 stadig paa hinanden. Pindskelig trækker den ned paa sig, lægger Armene om
 hans Hals og boder ham lænde og Grænsende om Fortællingen for sig. Fortællingen.
 Han drager næppe overvældet ind i sin Favn, og Kitter lykkelig til at kunne
 tale, læser han herde fast omhyggeligt ind i Stuen. Vælsky og Pindskelig is der
 længe efter.

af Peter Lovén
